

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΜΑΪΟΥ 2022.

«ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ»

«Τα εγκαίνια της (καθ' εβδομάδα ανακλουμένης) εορτής της του Χριστού αναστάσεως και η του αποστόλου Θωμά σωτήριος ομολογία». Ιερεμίου του προφήτου, Παναρέτου επισκόπου Πάφου.

έτος 15^ο Τεύχος 648

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (Ιω.20,19-31)

(Υπό Δημητρίου Φαραστέλη θεολόγου)

«Ούσης ουν οψίας τη ημέρα εκείνη τη μια των σαββάτων και των θυρών κεκλεισμένων όπου ήσαν οι μαθηταί συνηγμένοι δια τον φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς και έστη εις το μέσον και λέγει αυτοίς, ειρήνη υμίν..» (Ιω.20,19).

Το απόγευμα της Αναστάσεως του Χριστού, δέκα εκ των έντεκα Αποστόλων (έλειπαν ο Ιούδας και ο Θωμάς), βρίσκονταν κλειδαμπαρωμένοι σε κάποιο σπίτι στην Ιερουσαλήμ, **(δια τον φόβον των Ιουδαίων»,** φοβούμενοι μη συλληφθούν και καταδικαστούν και αυτοί. Ξαφνικά εμφανίζεται ο αναστημένος Κύριος ανάμεσά τους και τους λέει **« ειρήνη υμίν»** και συγχρόνως τους έδειχνε και τα σημάδια των πληγών Του, για να μην έχουν την παραμικρή αμφιβολία, ότι είναι

πράγματι ο ίδιος. Μόλις είδαν τον αναστημένο Χριστό οι παρόντες Απόστολοι γέμισαν από χαρά: **(εχάρησαν ουν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον)** (Ιω. 20,20).

Τη μέρα όμως της εμφάνισης του Χριστού στους Αποστόλους **«τη μια των σαββάτων»** ο Απόστολος Θωμάς απουσίαζε, πράγμα που από τους πατέρες της Εκκλησίας θεωρήθηκε σαν μυστήριο της οικονομίας του Θεού. Αλήθεια αν τη μέρα εκείνη της εμφάνισης του Κυρίου ο Θωμάς ήταν παρών, δεν υπήρχε περίπτωση να αμφισβητήσει την Ανάσταση, αν δεν αμφέβαλλε δε θα ζητούσε: **«αν μη ιδώ τον τύπον των ήλων και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού ου μη πιστεύσω»** (Ιω.20,25), αλλά και εάν δεν πίστευε κατ'αυτόν τον τρόπο δε θα μας δίδασκε να πιστεύουμε χωρίς να ζητάμε αποδείξεις;

Όταν λοιπόν επέστρεψε ο Θωμάς, οι άλλοι Απόστολοι του είπαν ότι είδαν τον Κύριο αναστημένο, του θύμισαν αυτό που είχε πει ο Κύριος: **«μετά τρεις ημέρας εγείρομαι»**, καθώς και αυτό που είχε διακηρύξει **«εγω ειμί η ανάστασις και η ζωή και η αλήθεια»**. Αυτός όμως κλονίστηκε και αρνήθηκε να τα πιστέψει αν δεν έβλεπε με τα μάτια του και αν δεν ψηλαφούσε τις πληγές Του. Η δυσπιστία αυτή του Θωμά δεν είναι η πρώτη. Στην ιστορία αυτών που ακολούθησαν το Χριστό υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις ανθρώπων, που σε μια στιγμή αδυναμίας λύγισαν και αρνήθηκαν τον Κύριο. Τα γεγονότα γύρω από το Πάθος και την Ανάσταση του Χριστού, μας φέρνουν στο μυαλό τρεις χαρακτηριστικές επώνυμες περιπτώσεις. Την κάμψη και άρνηση του Αποστόλου Πέτρου, μάλιστα τρεις φορές σε ένα βράδυ, την πτώση του Ιούδα και σήμερα την αναστολή του Αποστόλου Θωμά. Η κάμψη του Πέτρου ήταν μια έκφραση αδυναμίας. Η πτώση του Ιούδα είχε αφορμή μια βαθιά αποκαρδίωση και σύγχυση, γιατί

διαφορετικά είχε φαντασθεί το Μεσσία και όταν διαπίστωσε ότι ο πραγματικός Χριστός δεν έμοιαζε με το Μεσσία που είχε πλάσει στο μυαλό του. Το Θωμά τον σταμάτησε η συρροή των τελευταίων θλιβερών γεγονότων, είχε κουραστεί, είχε εξαντληθεί και αναζήτησε την ηρεμία στη μοναξιά του.

Όμως το θαύμα της ανάνηψης του Θωμά δεν άργησε να γίνει. Την ώρα που οι άλλοι μαθητές του έλεγαν τα της παρουσίας του αναστημένου Κυρίου, εκείνη τη στιγμή παρουσιάστηκε ο Χριστός λέγοντάς τους και πάλι **«ειρήνη υμίν»** και στρεφόμενος προς το Θωμά του είπε: **«φέρε τον δάκτυλό σου ώδε και ίδε τας χείρας μου και βάλε εις την πλευράν μου και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός»** (Ιω.20,27). Τότε ο Θωμάς συγκινημένος με φωνή μεγάλη είπε προς το Κύριο: **«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»**. Η ομολογία αυτή του Θωμά δεν αποτελεί μόνο μια μεγαλειώδη διακήρυξη της Θεότητας του Χριστού μας από ένα μαθητή Του, που προς στιγμή καταλήφθηκε από τη δυσπιστία, αλλά ταυτόχρονα συνιστά και μια από τις πιο ενθουσιώδεις ομολογίες αγάπης προς τον αναστημένο Κύριο.

Για τον Απόστολο Θωμά ο Ιησούς ήταν : **« ο Κύριος και ο Θεός»** του. Το ίδιο και για μας τους χριστιανούς όλων των εποχών. Η δυσπιστία του Θωμά, αλλά και η ομολογία του, αποτελούν κρηπίδα της Εκκλησίας. Εξαιτίας της στάσης του Θωμά ο Κύριος μακάρισε όσους δε θα δουν τον Κύριο σωματικώς, όμως θα πιστέψουν δια του κηρύγματος σε Αυτόν και στο υπερφυές μυστήριο της Ανάστασης του Θεανθρώπου **«μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες»**(Ιω.20,29).

Η ομολογία του Θωμά **«ο Κύριός μου και Θεός μου»**, έγινε από εκείνη τη στιγμή ο κήρυκας της Ανάστασης του Χριστού, ο ομολογητής του ονόματός Του και μαζί με τους άλλους Αποστόλους ανέλαβαν το έργο του Ευαγγελισμού των

ανθρώπων, ιδίως μετά την ημέρα της Πεντηκοστής και την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος.

Αν λοιπόν και για μάς ο Ιησούς είναι ο Κύριός μας και Θεός μας, αυτό οφείλουμε να το ομολογούμε ενώπιον των ανθρώπων με θάρρος και τόλμη και χωρίς ντροπή. Χριστιανός που ντρέπεται να ομολογήσει την πίστη του προς τον Χριστό, δεν είναι γνήσιος χριστιανός. Η δειλία στη χριστιανική πίστη ισοδυναμεί με προδοσία και άρνηση του Χριστού. **«πας ουν όστις ομολογήσει εν εμοί έμπροσθεν των ανθρώπων, ομολογήσω κ' αγώ εν αυτώ έμπροσθεν του πατρός μου του εν ουρανοίς»** (Ματθ.10,32-33), μας λέγει ο ίδιος ο Χριστός. Η απιστία του Θωμά δεν έχει το χαρακτήρα της «ύβρεως» με την αρχαιοελληνική έννοια , δηλαδή της αλαζονείας. Είναι μάλλον μια «καλή» απιστία, όπως τη χαρακτηρίζει η υμνολογία, γιατί μέσα από αυτή φανερώνεται τελικά η πίστη.

Η απιστία του Θωμά δεν εκπροσωπεί τον αλαζονικό ορθολογισμό , που απορρίπτει κάθε τι το υπερφυσικό, αλλά το δίκαιο αίτημα της ανθρώπινης λογικής έρευνας της επιστήμης.

Αγαητοί μου αναγνώστες του παρόντος πονήματος, η σωτήρια ομολογία του Αποστόλου Θωμά, ομολογία πίστεως και αγάπης προς τον αναστημένο Ιησού, θα πρέπει να μας συνεγείρει. Να μας εμπνεύσει για να αγαπήσουμε περισσότερο το Χριστό, τον Κύριό μας και Θεό μας. Να ακολουθήσουμε με αυταπάρνηση το Ευαγγέλιό Του και να τον ομολογούμε με θάρρος όπου και όταν χρειάζεται, επίσης μη ξεχνάμε ποτέ τα λόγια Του: **«Μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες».** Αμήν.